

Ценно и навременно изследване

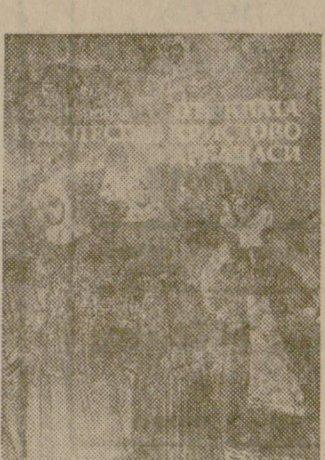
Арбанашката църква „Рождество Христово“ се нарежда сред най-популярните паметници на изкуството ни от 15-17 век. Известността ѝ се дължи не само на факта, че се намира в един от най-своеобразните художествени резервати, но преди всичко на художествената автентичност на съхранените в нея стенописи. Те се вливат в общото русло на културния живот от епохата, за да очертаят абсолютните граници на едно непрекъснато развитие, имащо началото си в силната традиция на Търновската художествена школа.

На проблемите на нейната художествена и иконографска същност е посветил уважителен изследовател Любен Прашков. Книгата му „Църквата „Рождество Христово“ в Арбанаси е навременно и задълбочено изследване на паметника, който свидетелства за неизчерпаемите творчески сили на народа в областта на духовния живот, независимо от конкретната икономико-политическа ситуация.

Сложността на фактически съществуващата декоративна система вероятно е продукт

вала обособяването на текста в шест части. В тях авторът ни запознава със стенописите и художествено-иконографската им и технологична проблематика. За да ни въведе във времето на създаването им, Прашков започва с голяма историческа ретроспекция. Озаглавената „Живописна в България от 15 до края на 17 век“ част, подробно проследява появата на отделни наметници и обусловената им от времето декоративна система предпочитания на сцени и образи.

„Независимо — пише авторът — от този неравен път на развитие, произведената на българската живопис от периода на османското владичество в никакъв случай не могат да се разглеждат само като завършек на минало разцвет. Това е една самостоятелна и своеобразна епоха в нашето изкуство, зародила в себе си основите на националното възраждане, епоха на изява и проверка на устойчивостта на народния дух на българина. През този изключително тежък, пълен с драматични изпитания период, българският народ създава изключителни паметници на изкуството, успява да ги насити със своеобразие“.

Съвсем естествено авторът продължава с конкретното изследване на интересувания ни паметник и търси връзката му със спецификата на обществения живот на селото и съществуващата традиция за издигане и украса на църкви. Опирайки се на архитектурното членение и пристрайки на църквата „Рождество Христово“, той прави описание на стенописното разположение и дава тирокви въз основа на обилния киторовски материал. В главата „Църквата „Рождество Христово“ в село Арбанаси“ в село Арбанаси

си. Най-ранните стенописи. Живописи в ниски на църквата“ въздаде да залага важе приобщ, използвайки в цялата монография — детайлно текстово проследяване на всяка сцена и образ, вследствие на което изложението му по-точно неотразимата сила на собствен стил. От тук удоволственият от пълнотата в боравенето с художествения материал и връзката му с традицията за иконографско разположение и промени, продължават от интериора и изискването на времето.

Познаването на паметника, както и проведените реставрационни и консервационни работи, е позволило на Прашков да долови и отрази стилните нюанси. Това той изрично подчертава в третата част — „Живописи в предверието на църквата“. Ерудираното обяснение на отделните сцени, както и появата на образи от огромния иконографски репертоар ни убеждават в съществуването на енциклопедично-просветителски момент в цялото стенописно схематично на църквите от онова време. „По-малко пострадала от четката на обновителите и разрушителята влияние на времето, живописи в предверието е запазила в по-голяма степен сво

ята първоначална изразителност и своя характер“. В „Стенописите на галерията на църквата и параклиса Йоан Предтеча“ Любен Прашков продължава с пунктуално и детайлно фиксиране на промени и особености във всяка сцена и образ. Той отделя специално внимание в петата част на дърворезбата като цяло. В „Заклучение“ обобщава конкретните си наблюдения и стига до интересни изводи от носното място на църквата в развитието на изобразителното изкуство.

Книгата на Любен Прашков като цяло, заедно с разчетите текстове, е солидно публикуване на художествен обект. Интересът към него на разства и от прекопния момент, в който е създаден, във връзка, която осигурява като време с изкуството на късния 14 и ранния 15 век. Съвременно тя е рядка сполука за цялостно обхващане на един паметник. Вещината на иконографския анализ и ерудираното изложение, обилният илюстративен материал определят и големия приносен характер на книгата в изследване на българското изкуство от периода на 15-17 век.

Цанко ПЕТРОВ

Години на труд и борба

2 декември — национален празник на Лаоската народнодемократична република

На 2 декември 1975 година първият Национален конгрес на народните представители на Лаос взе историческо решение: провъзгласи създаването на Лаоската народнодемократична република. Това събитие отбеляза най-ярката страница в летописа на лаоската националнодемократична революция.

След три десетилетия борба срещу японските окупатори и френските колонизатори, след победата над американския империализъм и силите на вътрешната реакция, народът на древен Лаос вече четвърта година изгражда с упорит труд основите на социалистическото общество. За лаоския народ постигането на тази голяма цел е свързано с ликвидирането на вековна с икономическа изостаналост, с преодоляването на последиците от колониалния гнет и разрушителната чужда агр-

С помощта и съдействието на братските социалистически страни и преди всичко на Съветския съюз, Лаос успешно изгражда и индустриалната си база. Значителни сили се отделят за осигуряването на страната с електроенергия и за разширяването на пътно-транспортната мрежа. Наред с това партията и правителството на Лаос решават и за дачата за подготовка на национални кадри за всички отрасли на икономиката.

Лаоският народ строи новия живот в сложна обстановка. По границите на страната лекиски експанзионистични войски, предизвикват въоръжени инциденти, настоят срещу народната власт отделни племенни групи. Но народът и въоръжените сили на Лаос дават решителен отпор на китайските провокации и на империалистическите поплъзновения. Рамо до ра

Всёобщето образование, ликвидиране на неграмотността, е една от най-важните задачи, които стоят пред Народно-революционната партия на Лаос. В републиката са открити три първоначални и средни училища и други учебни заведения. През последните три години значително се намали броят на неграмотните. НА СНИМКАТА: преподавателката по руски език Наталия Окулова провежда урок по руски в 9-ти клас на средното училище във Виентян.

сия, с окончателния разгром на империалистическата аген тура вътре в страната.

И първите резултати са вече налице. Под ръководство на марксистко-ленинската Лаоска народнореволюционна партия из цялата страна се води истинска битка за възстановяването и модернизацията на селскостопанското производство — сърцевината на националната икономика на Лаос. Успешно се решават за дачите, свързани със задоволяване на страната с продоволствие. Наред с отглеждането на зърнени храни, все повече внимание се отделя и на производството на технически култури — памук, тютюн, захарна тръстика, лен. С бързи темпове се изграждат кооперативни стопанства, за които държавата осигурява съвременни селскостопански машини, торове, химически препарати за растителна защита, високопродуктивни сортове семена.

Особени грижи се полагат и за развитието на горското стопанство. Лаос разполага с милиони хектари гори от изключително ценните видове тик и палисандър, както и с обширни плантации за добив на естествен каучук. За правителството на Лаос горското стопанство представлява важна база за разширяване на външнотърговския обмен и за посрещане на нуждите на страната от свободна валута.

Всё повече укрепват и се разширяват приятелството и братската дружба между Лаос и България, между ЛНРП и БКП. Българският народ винаги е подкрепял народа на Лаос както в дните на антиимпериалистическата борба, така и в дните на мирен труд. Сегашното лаоско-българско отношение навлиза в нов, качествено по-висок етап с подписването на 25-годишен Договор за дружба и сътрудничество между двете страни. Неотдавнашното посещение на другаря Тодор Живков в Лаос разкри още по-широки перспективи за взаимноизгодно плодотворно сътрудничество в името на благоденствието на българския и лаоския народ, в името на общата цел — изграждането на социализма.

(БТА)

Изкуство искрено и всеотдайно

Из творческата дейност на актрисата Лина Ковачева

Великотърновският театър, носещ името на героя на социалистическия труд Константин Кисимов, се е радвал на редица прекрасни артисти, ролята на които ще останат в члания фонд на неговата творческа история. Една от тях е актрисата Лина Ковачева, която аз познавам още от първото ѝ появяване на сцената.

Музикалният отдел на театъра има сравнително кратка, но интересна биография. И ако някой има правото да се нарече един от неговите основатели — това е Лина Ковачева. Нейният глас — един прекрасен природен дар — много бързо се разви и стабилизира благодарение на голямата ѝ любов към театъра, на упори гостта и огромното ѝ трудолюбие. Талант и трудолюбие, жизненост и любов към хората — творчески път и ми е трудно да определя кое от тях е основното. Винаги съм се удивлявал от нейната способност да се труди над възложената ѝ роля. И затова тези роли са изваяни с прецизност, вкус и чувство за мърка. Убедена, че трудът ѝ е полезен и необходим, че дните ѝ не отиват напразно, Ковачева с цялата си енергия се отдава на изкуството.

В ролята на Дафинка от „Сексърва“ на Антон Страшимиров.

което за нея е всичко — удоволствие, смисъл, любов, صدا.

Цялото ѝ творчество носи белега на себоторичането и радостта, че може да нап

ви нещо добро за хората, за ония, които с любов очакват да се вдигне завесата и актрисата да ги поведе по пътята на голямото изкуство. Лина Ковачева успява да съчетае рационалното с емоционалното в своите изпълнения. Тя е актриса на дълбоко вътрешно преживяване, на пълното сливане с образа. Ковачева се стреми да скъси максимално дистанцията между себе си и героинята, но без това да заличава онези, които си срещат и утвърждава.

С Лина Ковачева вече два десет години се срещаме всеки ден в театъра — кога на сцената, като партньори (защото тя не веднъж е покарала своето дарование като драматична актриса), кога по концерти пред работници или кооператори. Винаги с нея е очакването — да направи своята нова роля, да постигне непостигнатото, да изживее новата си среща с публиката.

Лина Ковачева очакват още много неосъществени роли, предстоят и още много срещи, успехи и аплодисменти. Защото на сцената тя винаги е честна и всеотдайна, защото обича изкуството и хората, заради които го създава.

Петър ПЕТРОВ

ОПУС 50

Приятелю, отдели се от мен животът...
Отдели се като гориво от ракетата.
И всеки миг в гърдите ми изгаря по грам надежда и омраза,
по грам от изживяна радост или пък тонове от мъка,
по грам от детството и любовта...
И всеки миг нагоре се издигам:
все по-далеч от майчините ласки,
все по-далеч от дребни авантюри,
от онзи допир, владяващ мъдрия ми образ...
Приятелю,
отдели се от мене земната ми страст,

и алчността,
и завистта.

И като онзи стар орел — сред труд и мъка
набирам главолонна висина:
все по-далеч от земните заблуди,
все по-далеч от гордостта.
Приятелю, разбираме ли този свят?

Димитър КАЛОНЧЕВ

Баща ми обичаше да пие.
Последната си чаша
напълни от залеза
червеновиен.
И ни до дъно.
А после се прегърнах със Слънцето
ч тръгна на някъде...

Максим МАКСИМОВ

ЖЕНА

Не съм онази, дето все я търсиш
във мъжките си грехове и сънища.
По-скоро съм онази простосмъртница,
която има само теб и къщата,
която всяка сутрин става първа,
за да приготви чай и закуската;
която все пере, мете и бърза,
и уморена в твой ден се люшка...
Не съм онази, гордата, красивата,
чието име търсиш в стиховете си,
но се моли да бъде дълго жива,
за да са живи дълго синовете ти.

Снежана ИВАНОВА

Съпричастност с вълненията на трудовите хора

От 1 стр.

които правят спектаклите актуални и интересни. Съставът е носител на златен медал от IV и сребърен от V републикански фестивал на художествената самодейност, за мо за тази година има около 30 концерта, а неговият най-популярни изпълнители са дългогодишните самодейци Надка Цанева и Янко Ангелов, както и по-малките Ботю Палазов и Нина Лейтфрера.

Много по-млад, но не по-малко популярен е съставът за художествено слово, носител на бронзов медал от V републикански фестивал. Новотанно възниква той преди 4 години на заводския фестивал, когато десетина ентузиастични изпълнители изваяха свои възможности и желание за работа. Така на практика те доказаха как могат да се сформират състави, как самодейността може да се развива съобразно възможностите и желанието на колективите.

Друг медалист от V републикански фестивал със средно отличен и женският биг хор с ръководител Цвета на Петрова. Интересна е дейността и на групата за политически песни с ръководител Петър Панайотов. С учениците от СПТУ по текстите е сформирал естраден оркестър, ръководен от Георги Дехливанов и състав за народни танци с художествен ръководител Борислав Ангелов.

Кръжокът по битова тъкан на Виолета Гъркова има само двегодишно съществуване, но вече е показал свои възможности. Димитрина Шишкова, Гинка Райнова, както и другите техни колежки работят с голямо увлечение и тукната първа значима изява е изложбата в Краков по времето на великотърновските дни тази година.

Когато става въпрос за частната културна дейност във „Васил Мавриков“, не бива да се пренебрегва и ролята на

БИБЛИОТЕКАТА

Младата библиотекарка Светла Димитрова най-добре знае какво е книгата за успеха на всяко едно начинание. Около 16 хил. тома литература — художествена, техническа, научна — е на разположение на над 750-те читатели. Но библиотекарята не само раздава книги. Тя организира обсъждания, литературни витрини, а като програмен ръководител спомога и за утвърждаване на трудовите успехи на предприятното. Така дейността на библиотеката и заводската радиоуредба се вливат в общата цел — Домът на културата да бъде близко до трудовите хора, да изразява техните вълнения, да спомога в делата им.

Зел такава позиция. Домът на културата при фабрика „Васил Мавриков“ вече има свой смисъл и оправдание.

Донка ХРИСТОВА

Новите филми на екрана

„ЗАТВОРНИКЪТ ОТ ВТОРО АВЕНИУ“

е американски игрален филм. Мел Едисън и съпругата му Една живеят на четирнадесетия етаж в един небостъргач в най-шумната част на Ню Йорк. Мел е служител в една рекламна служба и е недоволен както от работата си, така и от условията, при които живее. И ето че дава мата с Една решават да погостуват на брат му Хари в провинцията. Когато съпругите се завръщат, Мел разбира, че преди четири дни е бил уволнен и това съвсем го разстройва. Една постъпва на работа, но и тя скоро загубва мястото си. Родителите на Мел се опитват да му помогнат материално, но той влиза в конфликт с роднините си. Във финала, застанали един до друг, съпругите гледат първия сняг и смутени очакват „следващия удар на съдбата“.

Студийният филм

„ВСЕКИ ЗА СЕБЕ СИ, БОГ СРЕЩУ ВСИЧКИ“

е произведен в ГФР. За не обикновеното събитие, което е представял в началото на 19 век загальният живот на намереното дете Каспар Хаузер, са написани повече от 1000 книги и над 10 хи

Кадр от филма „Затворникът от второ авениу“

ляди есета. Един човек, израснал в тъмно мазе без никаква концепция за света, изведнъж е хвърлен в обществото. До ден днешен никой не знае кой е бил, кой го е лишил от светлина и общуване, кой го е убил. Тази случ

ка, дошла от историята е възбудила въображението и на режисьора Вернер Херцог, който не натурализира случая, а изразява в своя филм едно страдание, отнасящо се към всички нас — адаптирането към света и живота.

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя вкл. чително киното на главното на околна ще проектира:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала — „Затворникът от второ авениу“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа, малка зала, студийен филм — „Всеки за се бе си, бог срещу всички“ — 15.30 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя от 10 часа: научно-популярни филми — „Над нас е Арктика“, „Този горещ свят“, „Хора от Беш чади“, „Времената се менят“ — 18.30 часа; „Искра“ — тел. 2-00-43, „Пармският манастир“ — 10, 13.30 и 20.10 часа. „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Клетниците“ — 10, 16 и 18 часа, „Измамно шастие“ — 13 и 20 часа.

ГОРНА ОРИХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Затворникът от второ авениу“, „Аела още не е вечеряла“, „Пармският манастир“, „Калатин“ — „Минало съвременно“, „Багството на д-р Шмак“, „Няма ни видял“, прощяно кино „Хараламби Стойков“ — тел. 67-61, „Търговка на поет“, „Смъртта на един не годин“.

СВИЦОВ: „Академия“ — „И ти си видял небето“, „Този луд луд свят“, „Невероятните приключения на барон Мюнхаузен“, малка зала, студийен филм — „Малък голям човек“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Поселен вие“, „Лъжата Елиза“, „Похищението“, „Савоя“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Антон, който можеше всичко“, „Пипи слеза от борда“, „Джани“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Кратко съзнание“, „Аз тобуст на смъртта“, „Звезда на надеждата“.

ПОЛСКИ ТЪРМЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Погребението на пуреша“, „Подкрепете честния шериф“, „Тайфун с нежния именат“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Хоризонтален пейзаж“, „Сорбифино“, „Версията на полковник Зорин“.

СХИДНОДОЛ: „Трезвеноост“ — тел. 29-04, „Аз и ти и Овидий“, „Несения“, „Пътят на наркотика“.

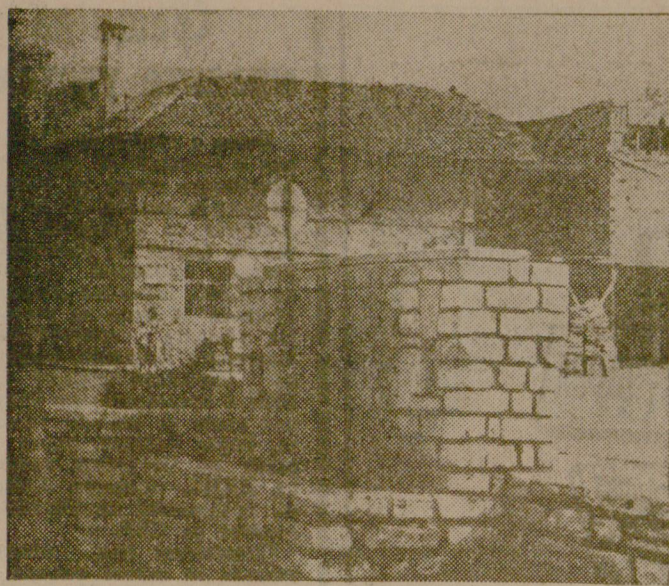
КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Среща в края на зимата“, „АББА“, „И ти си видял небето“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Ше си го кажем следващото лято“, „Отново в Св. Троица“, „Скрипалите“.

ДОЛНА ОРИХОВИЦА: „Москвич“ — „Къщата“, „Дяволската тринадесеторка“, „Ало, Острата брада“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Попстоянов“ — „Градчето „Анара“, „Камението цвече“, „Удар със стик“.

БЯЛА ЦЕРКВА: „Трун“ — тел. 672, „Пет години време“, „С чисти ръце“, „Барьерата“.

70 години от рождението
на Н. И. Вапцаров

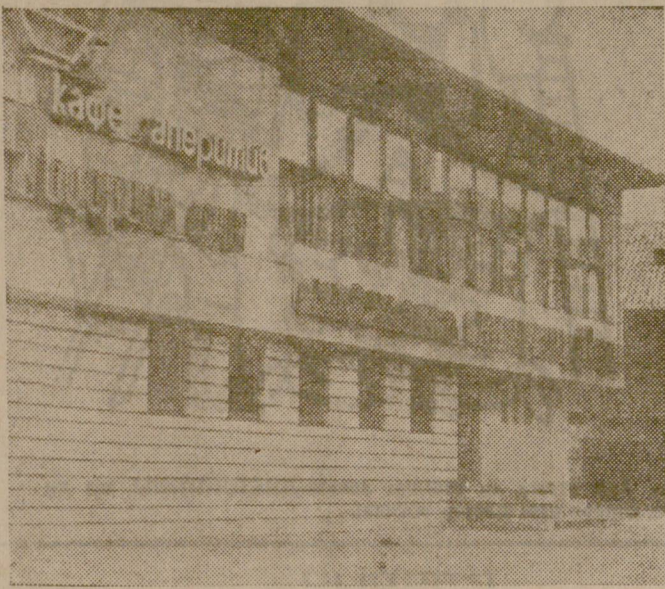

Към Пирин, към Банско

Очите на България пак са обърнати към Банско. На 7 декември ще почне всенародното поклонение. Отецеството ще коленички пред свидния си син — госта-революционер Никола Вапцаров. В подножието на легендарния Пирин ще се съберат творци от всички краища на планетата. Ще дойдат онези, които обичат поета. Ако не беше онова прокълнато стъпало, той щеше да бъде на седемдесет години.

Сега градчето с хубост бългаска, със сила юнашка, с напевна сладка реч живее в трепетна омая. На посетителите ще бъде предоставена една неземна красота и една история, героична и драматична. Защото тук за първи път зората погалила хилендарския светец — великия българин отец Паисий, защото тук се е родил родолюбивият просветител Неофит Рилски. А хадямията П. К. Яворов през паметната 1912 година обявява в църквата „Света Троица“ свободата на града и залеза на османското иго.

По новому лица вече градът, наброяващ над 10 хиляди жители. Чистите улици, паркове и градини, съвременните сгради, вдигнати в стила на възрожденската ни архитектура, придават допълнителен чар на този дивен кът, в чий

то център сега проектантите и строители завършват преустройството на Вапцаровия музей. Банскалия се гордеят и с внушителния монументален паметник на Оца Паисия, с представителния хотел „Пирин“, ресторантския комплекс „Тодори очи“, построени през последните години и с десетките реставрирани старинни

сгради.

Банско отново ще се срещне с поезията, що подтиква хората да мечтаят и се борят за един по-мъдър свят. И той, поетът-работник, ще бъде тук. Все така мъчалив, с кроткия си поглед и с книгата в ръка. Сега и завинаги.

Илия МАНЕВ

Още един оригинален краеведски труд

В юбилейната 35-годишнина на социалистическата революция в България трудещите се от Полскотръмбешката община и окръга подучиха още един дар — книгата на Рачо Христов от библиотеката „Роден край“ — „Полски Тръмбеш“.

След излезлите през последните няколко години изследвания за Горна Липница, Килдарево, Павликени и други селища от окръга, книгата за този млад, рожба на народната власт град сполучливо допълва сбирката от краеведски издания за Великотърновски окръг и ще задоволи една отдавна назряла нужда.

Младият автор е подхождал към създаването на първата си книга много сериозно и отговорно, като е избрал не полека път — съставил на сборник материали или проучване на отделен период или проблем на селището, а си е поставил непосилната задача да разгледа икономико-географския облик, природните условия, демографските особености, създаването, развитието и най-новата история на селищата от този важен район на окръга комплексно, а строго последователно и диалектическа връзка и единство.

Трябва веднага да признаем, че това е направено с похвално познаване и използване на фактическия материал, събирането на който обикновено отнема много време, и е свързано с неподозирани трудности; с научно интерпретиране и оценка на фактите, събитията и явленията и с подбиране на най-сполучливата форма за изложение.

Сериозни затруднения е породило обстоятелството, че книгата е не само за Полски Тръмбеш, а и за включените в общината села Орлово, Раданово, Каранци и Климентово, а в някои случаи — и за цялата селищна система, обединила 20 селища с център Полски Тръмбеш.

Материалът е систематизиран в 24 дяла, които обединяват няколко големи групи въпроси. Първата от тях обхваща географското положение, релефа, климата, водите, почвите и демографската характеристика.

Следват историята на селищата от първите сведения за възникването им до 9. IX. 1944 г., положението им под османското владичество и развитието в епохата на капитализма.

ХРИСТОВ, Рачо, Полски Тръмбеш, С., „Отечествен фронт“ 1979.

лизма, с обстойно разглеждане на работническото революционно движение в този край. Трябва да се съжалева, че в разрешенния обем е невъзможно едно подробно разглеждане на процесите, събитията и особеностите в развитието на града и района, в резултат на което и материалът от този период на места е предаден хроникално.

На трето място е разглеждано политическото, стопанското и културното развитие на общината в годините на народната власт.

Изложението тук е направено въз основа на богат фактически материал и е подкрепено с множество таблици, карти и снимки, които сполучливо допълват текста.

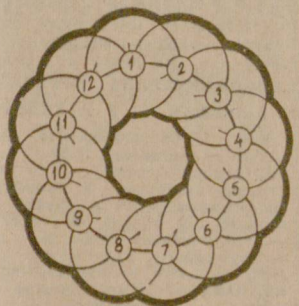
Навярно затруднения от издателски характер са попречили на по-навременното отпечатване на книгата, поради което и сведенията за новата история на селищата се отнасят за периода елва до 1974 година.

Добре изготвеният справочен апарат в частта му за използваните източници свидетелствуват както за добра библиографска осведоменост, така и за големи обем архивен и печатен материал, проучен във връзка с написването на книгата.

С иначе непретенциозен външен вид, изданието на Рачо Христов е сериозно изследване на обществено-политическото, стопанското и културното развитие на Полски Тръмбеш и селата около него, на тяхното минало, настояще и бъдеще — книга, която ще ползва не само масовия читател, проявяващ интерес към този район на окръга, но и специалиста, и научния работник.

ст. н. с. Марин КОВАЧЕВ

Кръгословица

ПО ПОСОКА НА ЧАСОВНИ КОВАТА СТРЕЛКА: 1. Фамилия чешки живописци от XIX в., 2. Пустиня в Югозападна Африка, 3. Шуплива варовитна скала, 4. Седловидна поляна с карстов произход на границата между Перелиския и Преспанския дял на западни Родопи, 5. Тревисто растение от семейство сложноцветни, 6. Римски император, 7. Френски балетист (1727—1810), който пръв започва да воюва за създаването на т. нар. действен, т. е. съдържателен балет, 8. Елемент от ходовата част на превозните средства, 9. Български цар, по-малък син на цар Петър I и брат на цар Борис II, 10. Точка, противоположна на зенита, 11. Немски математик (1826—1866), автор на основни работи по теорията на алгебричните функции, на диференциалните уравнения, на тригонометричните редове, на интеграла, 12. Висш държавен съвет в старата римска република.

Концерт на Султана Марковска

Неотдавна във Велико Търново гостува за пръв път българската пианистка Султана Марковска. Професионалното й умение и безспорният талант се проявиха в изпълнението на сложната концертна програма, обхващаща творчеството на Фредерик Шопен.

Предпочитанията на С. Марковска към романтизма и един от неговите най-ярки представители — Шопен — се обясняват с нейната подчертана емоционалност. Дълбокият психологизъм, патристичният патос и бунтарска пламенност, съчетаването на голямата гражданска тема с интимната лирика в неговото творчество привличат младата пианистка.

Пътят, довел Марковска до хубави изпълнителски постижения, може да се характеризира с две думи — непрекъсната работа. Завършването на аспирантура в Московската консерватория „П. И. Чайковский“ при з. а. на СССР проф. Вера Горностаева е награда за упоритата и сериозната работа в съчетание с безспорния й интерпретаторски талант. Ето какво казва проф. Горностаева за своята ученица: „Султана Марковска е безусловно ярко надарен музикант. В нея има изпълнител

ски талант и артистичност, които особено изпъкват на сцената. В нейното музициране привличат емоционалността и непосредствената искреност в съчетание с тънък вкус“.

Марковска е чужда на стремежа към блестяща салонна виртуозност. Нейният Шопен е мечтателен и нежен, но не и сантиментален; ярък и искрящ, но не и самоцелно виртуозен. (Балада №3 — ла бемол мажор, скерцо №1 — си минор и валсове — Ла минор, Ре бемол мажор). Преиздаването на „24-те прелиудии“ доказва нейния ярко изразен усет за контакт с публиката.

Изпълнението на Марковска остави трайни впечатления у слушателите и желание за нови срещи с нейния интерпретаторски талант.

Благовеста ЦАНКОВА

Последният дом на Леонардо да Винчи

Недалеч от широкото песъчливо корито на Лоара при Амбواز се намира Кло Люсе — голяма сграда с ренесансови мът и великолепен гледки — старо господарско имение, което през ранните години на 16-ия век е било последния дом на Леонардо да Винчи.

Все по-голям брой посетители идват на това място — над 45 000 само през 1978 година. Не са само експонатите, припомнящи живота на великия флорентински художник и изобретател, които ги привличат, привлича ги и пресъздадената с тънък вкус атмосфера на онези периоди. Това е резултат от извършваната възстановителна работа от френското правителство и собственика на именията граф Сен-Бри.

Две нови помещения бяха открити неотдавна за посетителите. Спалнята на Леонардо е реставрирана в нейните оригинални размери: съвсем запазени зад стените и таваните,

строени допълнително през 19-тият век, са открити голяма каминна, гредите по тавана и прозорци.

Другото помещение е посветено на прочути личности, които са живели в Кло Люсе, когато той бил провинциална резиденция на френските краля — Шарл VIII, Людовик XII и Франсоа I, който дал именията на Леонардо.

Тази година Парижният музей двор издале медал за отбелязване подновяването на Кло Люсе. На едната страна на медала е гравирани мъткът, а на другата страна има портрет на Леонардо, лателен апарат, проектиран от него, и думи на възхвала от съвременния френски поет Пол Валери: „... всички доказателства за неговото изумително съществуване са налице за всеки, който би ги потърсил, а неговите велики постижения са пред очите на всеки, който би пожелал да ги види“.

Сто години аптечно дело в Свищов

След преминаването на руските войски на Дунав при Свищов през 1877 година, в града се обособява военен лазарет, обслужван от руски персонал. Той е бил разположен в сегашната джамия, намираше се на „Ат-пазар“ и в къщата на художничката Иванка Айдакан на ул. „Генерал Киселов“. Във военния руски лазарет е пребивавал известно време и прочутият д-р Пирогов. Към лазарета е имало обособен аптечен пункт, който се заеждал от руския фелдшер Миронович.

След оттеглянето на руските войски, в града останал да работи като лекар и аптекар д-р Глянц.

Предшната сграда на болницата е била казарма. Болницата и аптеката са били преместени през 1895 година.

Първ магистър фармацевт и управител на аптеката е бил Николай Попов от Плевен. Той е завършил фармация в Будапеща. Същият е работил в болничната аптека в продължение на 13 години до 1908 година, след което се изселва в Унгари, където и умира. Неговата съпруга е била унгарка.

През 1908 година постъпил като аптекар Стефан Станчев от София. Той работил 8 години — до 1916 година.

В периода от 1916 до 1921 година в аптеката е работил помощник-фармацевтът Христо Пенчев от Велико Търново.

През 1921 година постъпила на работа Блага Халачева Ценева от Свищов, която е работила до 1934 година. През това време в болницата лежал пребит от полицията видният

свищовски адвокат и антифашист Милан Василев, който бил доубит от фашистите в болничното му легло през 1925 година. Понеже аптекарката отишла на погребението му, а присъствието на болничния персонал на погребението е било строго забранено, тя била временно уволнена. След една година се върнала отново в аптеката и работила до 1934 година.

С построяването на сградата на новата болница през 1978 г. се построи нов специален аптечен помещени. Колективът на аптеката ее радва на тази ценна придобивка, която повиши ефективността и качеството на снабдяването с лекарства — снабдяването на лежачоболните в населението от района.

Богомила ВАЧЕВ

фармахи

Ново!

ДСО

„Фармахим“

предлага:

ЛУКСОЗЕН ПАРФЮМ „ВЕНУС“ в кристална аерозолна опаковка:

С финия си аромат на нежни пролетни цветя и подчертаната си интензивност и трайност, ПАРФЮМ „ВЕНУС“ е необходимо допълнение към тоалета на всяка изискана жена.

ПРИЗНАК НА ДОБЪР ВКУС е изборът на ЛУКСОЗЕН ПАРФЮМ „АМОН РА“! Оригиналният фин и траен аромат, обогатен със зелена и подправна ноти, му придава особена свежест и чар.

ПАРФЮМ „АМОН РА“ напълно отговаря на новите тенденции в световната парфюмерийна промишленост.

ДСО „Фармахим“ — София

ЗА ВСЕКИ МЪЖ — ОДЕКОЛОН „М“!

Той е от мъжката парфюмерийно-косметична серия „М“ с колаген.

Свежият букет на аромата — елегантна билково-цитрусова композиция, характерна с мека тюневана нота, го прави необходим и приятен.

ЗА ВАШЕТО САМОЧУВСТВИЕ И НАСТРОЕНИЕ — ОДЕКОЛОН „М“!

ОДЕКОЛОН „М“ — МЕЧТА И РЕАЛИТЕТ!

На 21. XII. На 21. XII. На 21. XII.

Брой по желание

Желае да прочете
Име и фамилия
Професия
Местожителство

Всеки, който иска да прочете във вестника нещо по свое желание, трябва да изреже и изпрати в редакцията съответно попълнен този талон най-късно до 4 декември 1979 година (за броя по желание).

ХУМОР И САТИРА

ДРАГИ ЧИТАТЕЛИ!

Преди да сте станали радиослушатели на до-
уписаното, трябва да ви кажем, че става ду-
ма за една неповторима вечер, прекарана в го-

лямата ала на Великотърновския университет.
Повишеното студентско настроение от пови-
шеното на стипендията стигна връхната си точ-
ка на веселата среща

„ЧАКАНИ ГОСТИ“

Хубаво е, когато ти идват
гости. Но още по-хубаво е ко-
гато са чакани. Весели гости
имаха студентите в навечерие
то на своя празник. Толкова
весели бяха гостите, че ала-
та щеше да се събори от
смех и аплодисменти.
Имаше съзвн в очите на
всички, когато световноизвест-
ният студентски поет Трен-
дафил Акашев представен от
актьора Димитър Георгиев, че
теше своите стихове:

Бих искал
хората да
не бъдат
чужби
Вам: Калоянцев

ЛУДИ-МЛАДИ

Запознах се
на бригада,
той луд —
тя млада.
Благодарим ти,
бригадо —
Ще се роди...
лудо-младост!

Мили момичей
и момей,
Запазете за добро
хубавите си усмивки,
Вам: Шолов

А иначе съвместната ини-
циатива на главна редакция
„Хумор, сатира и забава“ на
Българско радио и БТВ „Ки-
рил и Методий“ никак не бе
ше смешна. Не им беше до
смех на организаторите и ко-
гато удостоиха гостите с по-
четното звание „Бакалавър
на БТВ“.

— Друго си е вече като
кажеш: „Народен артист, ба-
калавър на БТВ“ — смее се
Калоянцев и шеговито пита
дали това звание ще се от-
ражи при новото заплащане. А
директорката на БТВ Татяна
Лолова допълва:

— Да, ама в касата ще ти
кажат: „Ние на бакалри
— лаври хонорари не даваме“...
Не само бакалаври станали
гостите, но и много им харе
са Велико Търново.

— Е, малко е поразкопан
— подхвърля Сотир Майно-
ловски като чисти калните
си обувки и панталони.

Татяна Лолова пък толко-
ва се обезпокои от пропа-
дането на някои къщи, че ця-
ла нощ сънувала земетръси.

На всички така им хареса
старопрестолният град, че по-
искаха да се запишат за веч-
ни студенти във БТВ. Ех, ху-
баво щеше да бъде да има
ме такива колеги — и на
лекции пъхаме да ходим ре-
довно (за да се посмеем, раз-
бира се), и на кръжоци, се-
минари (пак да се посмеем),
и на бригади... Нали светът
е оцелял, защото се е смиял...
Аулата затова оцеля на този
спектакъл-концерт, защото три
часа непрекъснато се смия. Сту-
дентите продължиха да се сме-
ят в квартирите, където ги
чакаха хазайките, като тази
от спешката на Татяна Лоло-
ва и Вели Чаушев.

ХАЗАЙКАТА: — Плашаш!
Какво плашаш бе, Гошо?
Плашаш си само осветление
то, отопление, водата, смет-
та и наема. А на Карагюле-
ви квартирантите плашат и
данък сградни, и колата им
мият всяка неделя, и на ви-
лата им работят... А ти, как-
во? Един път копа на наша-
та вила и не повтори...
СТУДЕНТЪТ: — Но аз
имах изпити, хазайке!

ХАЗАЙКАТА: — Изпити! А
на Мисиркови студентите ня-
мат ли изпити бе, Гошо?
Имат! Имат, ама понеже оби-
чат хазите си и ги уважа-
ват... А ти мене за пет па-
ри не ме уважавай! Ето те
ходят и на трудова вместо
тях, боядисаха цялата им къ-
ща и я налепиха с тапети
на червени рози... Ей така,
заради едното уважение. А
ти...

Вечерта беше към края си,
а на домакините и гостите
не им се тръгваше. Свърши
гостуването на главна редак-
ция „Хумор, сатира и заба-
ва“ във Великотърновския
университет, за да го чуем
отново на 8 декември от 8.40
часа по програма „Христо Бо-
тев“ в предаването „Чакани
гости“.

На тържане всеки от гос-
тите пожела по нещо Осве-
нова, което написаха собствено
поръчение, те казаха по нещо
и устно:

ВЕЛИ ЧАУШЕВ: — Да бъ-
же студент във Велико Търно-
во е равно на титла в нау-
ката...

ЮРИ СТУПЕЛ: — Искам
да пожелая на студентите и
главно на студентките да бъ-
дат все така красиви, мила,
весели и винаги засмяни...

Главната редакторка на
главната редакция, осъществи
ла записа на предаването КА-
ТЯ ВОДЕНИЧАРОВА написа:

Мили индустриални
не правете хумор
на шета!
JWZ

и добави:

— Пожелавам на студентите не само да се учат, но и
да завършат. Едно е да учиш, друго е да завършиш!

От заминаващия автобус приветливо ни махаха н. а. Ге-
орги Калоянцев, Катя Воденичарова, з. а. Татяна Лолова,
Вели Чаушев, Сотир Майноровски, Димитър Георгиев, Се-
рина Тенева, Любомир Пеевски, Димитър Арабаджиев и
трио „Обектив“.

На добър час! До нови срещи!

Посрещнали и изпратили
гостите:

Ваньо ТОДОРОВ
Тинка АНДРЕЕВА

студенти
Снимки Весел ВЕСЕЛИН

Приказка за дисциплината

Иванов, Стоянов и Първа-
нов решили да си произведат
зелник. Знаели, че ако се на-
мери някой по-луд от тях
да им поднесе десет такива
артикула, те ще ги изядат
без остатък, но, за беда, меж-
ду познатите им нямало по-
добри психопати.

Както и да е, тримата за-
сукали зелника. Но имало ну-
жда от олио, та Иванов ка-
зал с висок трудов ентузи-
зъм:

— Ще изтичам до ГУМ-а
за едно шише.

Другите приветствували са-
мостоятелствата му. Добре,
ама Иванов заминал и не се
върнал. Отбил се в тото-пук-
та, обиколил пазара, надник-
нал в кафенето при белоточи-
на и работното му време из-
текло. За кога да се върша,
Стоянов рекъл на Първа-
нов:

— С другаря Иванов се е
случило нещо. Отивам да го
доведа заедно с олиото.

Заминал и не се върнал.
Имал си грижи около собст-
вената кола, помогнал на тъ-
ща си да изгуби килима, пра-
вил туршини.

Първанов чакал, чакал, па
разсъдвал така: „Ама че съм
будала! Имам си толкова мно-
го частна работа, а стоя тук
да чакам опичането на няка-
къв си колективен зелник. Ка-
звам се Първанов, а вместо
да обейкам пръв, останах
последен...“

Той ритнал тавата и си
отишъл. Зелникът останал не-
допечен. Опекали го и го изяли
други другари.

ПОСЛЕСЛОВ

Тая приказка е поучителна,
но страда от беднотемие.
Зашото какво представлява
еден постен зелник в сравне-
ние с промишленото предпри-
ятие, където работят същите
Иванов, Стоянов и Първанов.
Ако тримата герои на при-
казката и техните колеги ху-
кат в работно време да по-
пълват фишове, да вземат су-
роватка за прасетата си, да
ремонтират коли и бойлери,
да купуват дробожен и кер-
виз, бъдете сигурни, че пла-
нът на завода ще остане не-
допечен като зелника

Н. БАЛИН

Фотосрамът на годината

Народът е казал мъдро: „Когато Манго кова
чът има клещи, не си пари ръцете с желязото“.
Че техниката е ръцете на съвременния цивили-
зован човек, това го знаят и децата. Но ако
той стои неподвижна и бездейства, за стопани
на й казват, че е „пилкав“, „несръчен“ човек.
Подобно е положението и при строителите
на новия път Шилковици — Средни колиби, чие-
то влизане в експлоатация се смята за неотлож-
но и се очаква с нетърпение от стотиците път-
ници поради прекъсването на старото шосе от
водите на язовир „Иовковци“.

Табелата, която виждате на снимката, обаче
предупреждава пътника, че минаването е невъз-
можно поради следните причини:

Първата е непреодолимите грамади чакъл, вто-
рата — неподвижните и бездействащи грейдер
и валеж (на снимката), третата е изключител-
ното съзнание за отговорност пред очакващи-
те довършването на пътя пасажери от Средни
колиби, Елена и другите селища трудолюбиви,
на които е възложен строежа на пътя, а те от-
дълго време протакат изпълнението на поетата
работа.

Сред обществеността се говори, че табелата
„Минаването е невъзможно“ ще бъде заменена
с друга, на която ще пише: „Минаването ще е

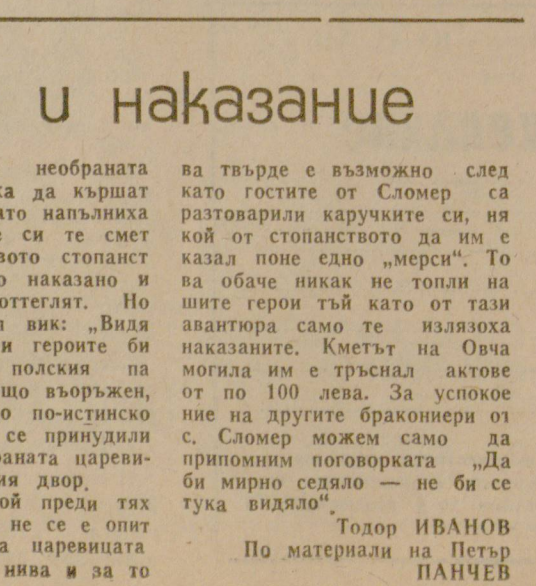
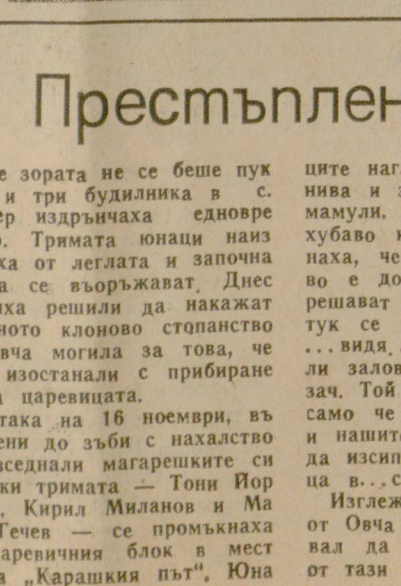

невъзможно и занаят. За да отидете в Кили-
фареве, Плаково и Средни колиби, ползвайте
самолетите на БАГ!

Каква чудесна реклама на въздушния транс-
порт!

Снимки: ФОТОЧЕВИДЕЦ

Коментира: СИМАНОВСКИ

Престъпление и наказание

Още зората не се беше пук-
нала и три будилника в с.
Сломер издрънчаха еднове-
менно. Тримата юнаци наиз-
скачаха от леглата и започна-
ха да се въоръжават. Днес
те бяха решили да накажат
съседното клоново стопанство
на Овча могила за това, че
бяха изостанали с прибиране
то на царевичната.

И така на 16 ноември, въ-
оръжени до зъби с нахалство
и възседнали магарешките си
каручки тримата — Тони Йор-
данов, Кирил Миланов и Ма-
ри Гечев — се промъкнаха
до царевичния блок в мест-
ността „Карашкия път“. Юна-

ците нагазиха в необраната
нива и започнаха да кършат
мамули. След като напълниха
хубаво каручките си те смет-
наха, че клоновото стопан-
ство е достатъчно наказано и
решават да се оттеглят. Но
тук се разнесе вик: „Видя
...видя... а... а“ и героите би-
ли заловени от полския па-
зач. Той бил също въоръжен,
само че с нещо по-истинско
и нашите хора се принудили
да изсият набраната царевич-
на в... стопанския двор.

Изглежда никой преди тях
от Овча могила не се е опит-
вал да прибира царевичната
от тази голяма нива и за то

Среща на младите учители

Вчера в аурата на БТВ „Ки-
рил и Методий“ се състоя тра-
диционната среща на младите
учители от окръга. Тя бе орга-
низирана от Окръжния коми-
тет на Съюза на българските
учители, Окръжния комитет
на ДКМС, Дирекция „Народна
просвета“ и Дома на учителя.
На срещата присъствуваха
Маргарита Кемалова, секретар
на Окръжния комитет на
БКП и председател на Окръж-
ния съвет за народна просе-
та, Борис Чобанов, първи се-
ретар на Окръжния комитет
на ДКМС, Костадин Алекс-
ев, председател на Окръжния
комитет на СБУ.

Приветствие към младите
учители от окръга поднесе за-
служилит учител Марин Ива-
наков, директор на ОСПУ „Ва-
сил Друмев“ във Велико Тър-
ново. От името на абсолют-
ните на БТВ призив-обещание
прочете студентът Владимир
Бразоев.

Със сърдечни думи към мла-
дите учители се обърна Мар-
гарита Кемалова. Тя им пожа-
ла да бъдат идейно убедени,
знаещи и мощни хора, по-
младешки дръзновени, да се
отнасят с любов към децата.

От името на младите учите-
ли на пожеланията отговориха
Галина Данчева, Хорът на ве-
ликотърновските учители на
пълни песни. Присъстващи-
те поднесоха венец пред памет-
ника на Патриарх Евтимий
и изслушаха концерт на вокал-
но-инструменталния състав
„Сигнал“.

Донка КОЛЕВА

Телевизия

СЪБОТА — 1 ДЕКЕМВРИ
10.00 — „Полет и Болек“ —
детски филм, 10.10 — „Амазон-
ка“ — научно-популярен филм,
11.00 — Пожелайте да видите,
13.00 — Информационен дневник,
13.30 — Курс по руски език за
напреднали, XI урок, 14.00 —
Курс по немски език, XIX урок,
14.30 — Курс по английски език,
XXIX урок, 15.00 — „Строгово“ —
святски игрален филм, VIII
серия, 16.10 — Забавна програ-
ма, 16.50 — „Момчето, от ко-
то идваха ръцете“ — детски
музикал, 17.30 — Новини, 17.40 —
Реклами, 17.50 — „От събота
до събота“ — забавна програ-
ма, 19.50 — „Лека нощ, децата“,
20.00 — По света и у нас, 20.30 —
„Последният шанс“ — телеви-
зионен филм на ГДР, 21.50 —
„Джак Паркър и неговият ор-
кестър“ — забавна програма,
22.15 — Новини, 22.25 — „Дже-
тъментай скитник“ — американ-
ски игрален филм за Чарли
Чаплин.

ВТОРА ПРОГРАМА
17.20 — ТВ университет „Аи-
ра“ — 33-о предаване, 18.20 —
„Господи, помози!“ — Визуален
ат“ от Димитър Димов, 20.00 —
„Срещи“ — програма на ТВЦ
Пловдив, 20.30 — XIV международен
музикален фестивал — „Лавасте-
ния“, Катя Попова“, 21.00 — Хо-
ра на пътя: „Регулиране на дви-
жението със светлинни сигнали“,
21.15 — Хокей на лед: „Кри-
ла на съветите“ — „НАСКА“ — ре-
портаж, 21.50 — Новини — БТА,
22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА
НЕДЕЛЯ — 2 ДЕКЕМВРИ
9.00 — ТВ университет „Агра-
“ — 34-о предаване, 10.00 — „Бър-
зи, смели, сърчени“ — детски
сериал, 10.30 — „Срещи“ — про-
грама на Санков, 10.50 — Братя по
оръжие „20 години от победата“ —
документален филм за Дени
на кубинските въоръжени сили,
11.00 — „214“ — забавна програ-
ма, 11.20 — „Джентълменът скит-
ник“ — американски игрален
филм за Чарли Чаплин, 12.35 —
„Светът в действие: „Последното
убеждение“, 13.00 — Информаци-
онен дневник, 13.30 — Концерт на
ансамбъла „Китна Тракия“, 14.30 —
Хасковско, 14.10 — Реклами, 14.20 —
„Чужди писма“ — святски
игрален филм, 15.50 — Почина
антولوجия: „Великата радост-лю-
бов, 16.20 — „Заповядай се!“ —
„Дефинит“ — детски сериал
филм, I епизод, 16.40 — „Доку-
ментален филм, 17.30 — „Всичка не-
деля“, 19.50 — Лека нощ, децата!
20.00 — Панорама, 20.10 — Спорт
на програма: Фигурно пърза-
ляне — Международен турнир за
наградите на в-к „Нувел де Мос-
ку“ (показани изпълнения) — ре-
портаж: Бокс — Ринк София“ —
репортаж и „Спортен екран“, 23.00 —
Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА
18.30 — „Откъснатата камбанка“ —
детски филм, 18.40 — Из се-
торната на световната култура:
„Антонина вазоната“, II част, 19.00 —
„Лев Толстой“ — наш съвре-
меник“ — документален филм,
19.40 — „Пожелайте да видите“,
21.40 — Новини — БТА, 21.50 —
Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 3 ДЕКЕМВРИ
17.30 — Новини, 17.40 — „Чу-
деса, чудеса“ — предаване за де-
цата, 18.05 — Музикален прет-
лед, 18.30 — „Здраве, общество,
време“ — телевизионен журнал,
19.00 — Реклами, 19.10 — „Моря-
ните се раждат на суша“ — на-
документален филм, 19.30 — На-
ционален център по чешен опит:
„Чешкият опит — масова прак-
ка“ (ТВЦ Пловдив), 19.50 —
„Лека нощ, децата“, 20.00 — По све-
та и у нас, 20.35 — Телевизи-
онен филм: „Изкачването на Фуд-
зияма“ от Р. Ибрахимбеков и К.
Мухамеджанов, 22.55 — Новини.

ПРОДАВАМ „Волга“ — стар
модел на изгодна цена, запа-
зена, 2-75-42 — Русев, след
17 часа.

ПРОДАВАМ спешно „Моск-
вич — 408“, Велико Търново,
ул. „Цанко Церковски“ 34,
Димитър Танев.

ПРОДАВАМ купе за „Моск-
вич 408“, Климентово — Иван
Дамянов.

ПРОДАВАМ „Жигули“, Ве-
лико Търново, ул. „Резерво-
рска“ 101, след 17 часа.

2-1

КУПУВАМ ново „Жигули“
или „Лада“ — 2-25-79.

ИНДЕКС: 21301